

Arrest

nr. 239 092 van 28 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat B. LOOS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 17 november 2019 België binnen met een identiteitskaart en een kopie van een paspoort en verzoekt op 25 november 2019 om internationale bescherming. Op 21 februari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 25 februari 2020 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische vrouw van Palestijnse origine te zijn, geboren op 7 november 1983 te al Nusairat in de Gazastrook. Uw familie is geregistreerd bij UNRWA. In 2009 studeerde u af als vroedvrouw aan de universiteit al Mushtama. Nadien heeft u als vroedvrouw gewerkt in verschillende ziekenhuizen in Gaza. Op een gegeven moment wist een bevriende familie u te vertellen dat zij een zoon in België hadden die op zoek was naar een vrouw. Jullie leerden elkaar via het internet kennen en werden verliefd. Uw schoonfamilie vroeg uw hand aan uw familie. Hoewel uw familie eigenlijk gekant was tegen het feit dat u met een man trouwde die in het buitenland woonde, gingen zij toch akkoord. Op 6 april 2012 huwde u met uw huidige echtgenoot, A. I. H. A. H. (...). Omdat uw man zich op het moment van jullie huwelijk in de asielpcedure bevond, kon hij niet naar Gaza komen. Hij gaf een volmacht aan zijn broer om het huwelijk te voltrekken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloot op 13 december 2013 in hoofde van uw man tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. In 2015 kwam hij u gedurende 2 maanden bezoeken in Gaza. Jullie vroegen in 2014 en 2016 gezinshereniging aan te vragen maar dit werd tweemaal geweigerd. U besloot daarom Gaza op 28 oktober 2018 te verlaten en op illegale wijze naar België te reizen om uw man te vervoegen.

U reisde via Turkije naar Griekenland waar u bij aankomst op 25 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef aanvankelijk in een caravan in een vluchtelingenkamp op het eiland Leros. Als alleenstaande vrouw kreeg u echter een speciaal statuut en werd u na enkele maanden overgeplaatst naar een leegstaand oud gebouw. De levensomstandigheden waren heel slecht, er was geen verwarming en het gebouw stond op instorten. U ontving een uitkering van 90 EUR per maand en kon geregeld naar een ziekenhuis voor medische verzorging.

Op 7 mei 2019 werd gepoogd u te verkrachten. Tijdens een wandeling in een bos werd u langs achter gegrepen door een onbekende man. Hij probeerde uw kledij uit te trekken en u te kussen. U viel op de grond en kon zand in zijn gezicht smijten, waarop hij wegliep. U liep verwondingen op aan uw nek en borst. Na deze poging tot verkrachting keerde u terug naar het opvangcentrum en probeerde u zich van het leven te beroven door alle pillen die u had, in te slikken. Andere bewoners zagen dit gebeuren, waarschuwden de receptie en reddden u. U werd naar het ziekenhuis gebracht ter controle en werd doorverwezen naar een psycholoog. U ging sindsdien wekelijks naar de psycholoog. Uit schrik dat familieleden die op hetzelfde eiland verbleven dit te weten zouden komen, durfde u niet naar de politie te stappen. Op 18 september 2019 werd u internationale bescherming toegekend. U bleef nog twee à drie maanden op het eiland en werkte als poetsvrouw. Drie maanden na het verkrijgen van een verblijfsvergunning zou u echter het opvangcentrum moeten verlaten en zou uw uitkering stoppen. U besloot daarom het land te verlaten. Omdat u niet wilde wachten op het bekomen van een Grieks reispaspoort, regelde u een vals Grieks paspoort waarmee u naar Athene reisde. Na een verblijf van enkele dagen in Athene, reisde u met de boot naar Italië en vervolgens met de bus naar Brussel. Onderweg verscheurde u uw Griekse verblijfsdocumenten.

Op 17 november 2019 arriveerde u in België en belde u uw echtgenoot. U kon hem niet bereiken en stapte naar de politie. De politie contacteerde uw man waarna bleek dat hij getrouwd was met een Marokkaanse vrouw en u niet meer welkom was. U diende op 25 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Sinds u in België verblijft, heeft u uw man nooit gezien. Hij zou ondertussen ook een kind hebben met zijn Marokkaanse vrouw. Omdat u niet met uw man herenigd kon worden, besloot uw familie in Gaza u te verstoten. Zij willen u vermoorden om de eer van de familie te herstellen. Uw neef langs vaderskant, M. (...), dewelke in Griekenland verblijft, heeft u reeds verschillende keren telefonisch bedreigd.

U vreest een terugkeer naar Griekenland omdat u daar een poging tot verkrachting heeft meegemaakt, omdat er geen werk of huisvesting te vinden is en omdat uw neef die daar woont u bedreigde en u wilt vermoorden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende originele documenten neer: documenten aangaande uw studies, tewerkstellingsattesten, een werkbadge, uw middelbare schooldiploma, uw UNRWA family registration card, uw geboorteakte, een Engelstalige geboorteakte, een attest van goed gedrag en zeden, uw huwelijksakte met een Engelstalige vertaling, drie opleidingscertificaten en twee Belgische psychologische attesten. Daarnaast legde u originele documenten neer die u aanvraag in het kader van de procedure tot gezinshereniging: drie attesten van de rechtbank en een attest van de mokhtar waarin wordt gesteld dat u de vrouw van uw man bent, een vertaling van één van die attesten, een attest van gezondheid en twee medische documenten. U legt

tevens kopieën neer van een uitstotingsattest van uw familie, een attest waarmee uw man zijn broer een volmacht verleend, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw man, de eerste pagina van uw Palestijns paspoort, de UNRWA family registration card van uw familie, een Grieks registratiedocument, een Grieks medisch attest en een Grieks psychologisch attest. Tot slot legt u een micro usb-stick neer met daarop foto's van uw verblijfplaats in Griekenland, verwondingen aan uw nek ten gevolge van de poging tot verkrachting, een rekeninguittreksel van de eerste vrouw van uw man, L. A. H. (...), en de eerste pagina van het paspoort van hun zoon waaruit blijkt dat zij de Oekraïense nationaliteit zouden hebben, een bewijs van de verkoop van uw juwelen en geluidsopnames van telefonische bedreigingen door uw neef.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Er dient te worden vastgesteld dat er geen elementen bestaan waaruit blijkt dat uw medische toestand van die aard is dat zij het standaardprocedureverloop in het gedrang zou brengen en dat er zich aldus steunmaatregelen zouden opdringen. U verklaarde psychologische problemen te hebben naar aanleiding van een poging tot verkrachting die plaatsvond in Griekenland. Volgend op dit incident ondernam u een zelfmoordpoging. U werd sindsdien in Griekenland opgevolgd door een psycholoog. Ook in België wordt u opgevolgd door een psycholoog. U staft uw mentale problemen met een Grieks medisch attest, een Grieks psychologisch rapport en twee Belgische psychologische attesten. Deze documenten bevestigen dat u omwille van psychologische problemen medisch werd opgevolgd in Griekenland en België. Uit het Belgische attest blijkt voorts dat u in een depressieve toestand verkeerd en last heeft van angst en paranoïde gevoelens waardoor u slecht slaapt en zich onveilig voelt. Uit de stavingsstukken valt echter niet af te lijden dat u niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud bij te wonen. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud bleek u overigens perfect capabel om alle vragen te begrijpen en te beantwoorden. U bevestigt tot slot ook zelf uitdrukkelijk dat er volgens u geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier en uw verklaringen, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan."

Waar uit de elementen in uw administratief dossier en uw verklaringen zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, er vond een poging tot verkrachting plaats en daaropvolgend ondernam u een poging tot zelfmoord, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie

en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Hoewel het incident te betreuren valt, dient te worden toegevoegd dat u wel degelijk op een degelijke medische zorgverlening kon rekenen na het incident. Zo werd u door medewerkers van het opvangcentrum naar het ziekenhuis gebracht ter controle en kon u vanaf het incident tot uw vertrek uit Griekenland rekenen op psychologische begeleiding. De door u neergelegde Griekse medische en psychologische attesten bevestigen dit alleen maar. U besloot overigens uit eigen overwegingen de bescherming van de Griekse autoriteiten niet in te roepen. Uit niets blijkt dat u het incident niet had kunnen melden aan de Griekse politie en vervolgens niet op hun bescherming had kunnen rekenen (CGVS, p. 16-17). U legde een micro usb-stick neer waarop foto's te zien zijn van de verwondingen die u zou hebben opgelopen naar aanleiding van de poging tot verkrachting. De precieze omstandigheden waarop u deze verwondingen zou hebben opgelopen, vallen echter niet te achterhalen. Hoe dan ook wijzigen deze foto's niets aan bovenstaande vaststellingen

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Wat betreft uw levensomstandigheden in Griekenland, beperkt u zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg, tewerkstelling of integratie, maar haalt géén persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren. Zo verklaart u dat er in Griekenland geen werk beschikbaar is en dat u het opvangcentrum drie maanden na het bekomen van internationale bescherming had moeten verlaten en geen andere verblijfplaats had. U wilt bovendien graag verder studeren maar zou in Griekenland zelf voor uw studies moeten betalen (CGVS, p. 22). Met behulp van de medewerkers in het opvangcentrum, heeft u na het bekomen van uw internationale beschermingsstatus nochtans wel degelijk werk gevonden als poetshulp (CGVS, p. 16). U vond echter geen werk dat strookte met uw universitair diploma (CGVS vragenlijst, vraag 5). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit gééenszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zo blijkt dat u, ondanks uw mentale gezondheidstoestand, wel degelijk capabel was om uw leven in handen te nemen. U volgde Engelse en Griekse taallessen en zocht na het bekomen van uw internationale beschermingsstatus naar werk. U zou gedurende twee maanden als poetshulp kunnen werken hebben in hotels en huizen en benaderde ook een supermarkteigenaar die huizen verhuurde met de vraag of u zijn huizen mocht poetsen (CGVS, p. 15-16). Verder kan ook worden vastgesteld dat u in staat was uw reis naar België te regelen. U contacteerde smokkelaars die een vals paspoort voor u regelden, verbleef enkele dagen in Athene bij een vriendin en reisde vervolgens naar Italië en België (CGVS, p. 18). De vaststellingen dat u werk heeft gezocht en gevonden, een illegale reis naar België wist te plannen, de financiële middelen voor uw reis wist te verzamelen, een tijdelijk verblijf in Athene wist te versieren en doorheen Europa kon reizen, getuigen duidelijk van zelfredzaamheid en het beschikken over keuzemogelijkheden. Het door u voorgelegde Grieks medisch en psychologisch attest bewijzen dat u in Griekenland mentale problemen heeft gekend en medisch werd opgevolgd, doch kunnen zij bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uit de twee Belgische psychologische attesten blijkt voorts dat u zich in een depressieve toestand bevindt en last heeft van angst en paranoïde gevoelens. Uit het attest blijkt echter niet dat uw gezondheidssituatie het u dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest.

Dient daarenboven gewezen te worden op de vaststelling dat u korte tijd, i.c. twee à drie maanden, na de toekenning van uw beschermingsstatus Griekenland verlaten heeft (CGVS, p. 14), hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Ook uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen om uw leven in Griekenland op te bouwen. U verklaart immers zelf dat het nooit uw bedoeling was

geweest om in Griekenland te blijven. Gepolst of u pogingen ondernomen heeft om na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus een woning te vinden, geeft u duidelijk aan van niet gezien u niet in Griekenland wilde blijven. Griekenland vormde enkel een tussenstop op weg naar België (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u Leros, een klein eiland met weinig werkgelegenheid, niet inruilde voor een grotere Griekse stad, stelt u opnieuw dat u dat niet wilde, dat u enkel een Griekse verblijfsvergunning wilde krijgen om bij uw man in België te geraken (CGVS, p. 17). Van zodra uw verblijfsvergunning in orde was en u toelating kreeg om het eiland te verlaten, begon u dan ook uw reis naar België te plannen (CGVS, p. 15-16). U wilde zelfs niet wachten op de toekenning van een Grieks reispaspoort en regelde via via een vals Grieks paspoort (CGVS, p. 18).

Op de door u voorgelegde micro usb-stick zijn ook foto's te zien van uw levensomstandigheden in Griekenland. Deze foto's kunnen echter geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland een terugkeer naar Griekenland vreest omwille van bedreigingen vanwege uw neef die in Griekenland woont, M. (...). Nadat uw familie te weten kwam dat u in België niet meer samen bent met uw echtgenoot, werd u uit de familie verstoten en eisen zij dat u vermoord wordt ten einde de eer van de familie te herstellen. Sinds u in België woont, heeft u verschillende telefonische bedreigingen van uw neef M. (...) ontvangen. Uit de laatste bedreiging bleek dat hij via vrienden in België te weten was gekomen dat u in een opvangcentrum in Vlaanderen verbleef en dat hij u te grazen zou nemen. U vreest bij een terugkeer naar Griekenland dan ook door uw neef te zullen worden vermoord en niet te kunnen rekenen op bescherming van de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 20). Vooreerst dient hierover te worden bemerkt dat dit een loutere hypothese is die u op geen enkele manier hardmaakt. Het is immers erg bevreemdend dat enkel uw neef in Griekenland, en geen enkel ander familielid wonende te Gaza, u contacteerde aangaande de 'erezaak'. U heeft zelfs een familielid langs vaderskant in België wonen maar ook hij heeft u nog nooit gecontacteerd. Hoewel de bedreigingen gebeurd zouden zijn terwijl u zich in België bevond, heeft u de bedreigingen bovendien niet aangegeven bij de Belgische politie (CGVS, p. 20). Nochtans kan verwacht worden dat u zich naar de politie begeeft indien u daadwerkelijk meent uw neef te moeten vrezes.

Hoe dan ook kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt. U kon geenszins overtuigen dat u in geval van terugkeer naar Griekenland geen beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Ter staving van uw vermoeden dat de Griekse politie u niet zal kunnen beschermen tegen uw neef, oppert u vooreerst dat ook al zou u de poging tot verkrachting hebben gemeld aan de politie, zij toch niets zouden gedaan hebben. Dit loutere vermoeden baseert u helemaal nergens op en overtuigt uiteraard niet. U verwijst voorts naar een auto-ongeluk waarbij een Griekse man een Palestijnse jongen zou hebben doodgereden en waarbij de politie helemaal niets zou hebben ondernomen. Daarnaast zou u ook gehoord hebben over 'mensen die naar de politie zijn gestapt maar waarvoor de politie niets zou hebben gedaan'. Opnieuw betreffen dit loutere beweringen en geruchten die op geen enkele manier gestaafd zijn. U zou ook zelf éénmaal tevergeefs beroep hebben gedaan op de Griekse politie, zo stelt u verder. Zo werd u tijdens een wandeling op Leros samen met enkele andere vrouwen van het opvangcentrum lastiggevallen door enkele Griekse jongens. Zij gooiden met alcoholflessen naar jullie. Wanneer u dit incident ging aangeven, zou de politie gezegd hebben dat zij niets konden doen, dat de jongens gewoon dronken waren (CGVS, p. 17). Dat de politie geen verdere stappen heeft ondernomen in deze zaak, volstaat niet om te besluiten tot een onwil dan wel onkunde uitgaande van de Griekse politie. Dat er niemand officieel in beschuldiging werd gesteld kan aan tal van zaken te wijten zijn, oa. gebrek aan bewijs, onbekendheid van de daders, ... Bovendien kan dit incident bezwaarlijk als een zwaarwichtig incident beschouwd worden. U haalt helemaal geen concrete elementen aan waaruit zou moeten blijken dat u niet bij de Griekse politie zou terecht kunnen in geval uw leven zou worden bedreigd door uw neef. Voorgaande volstaat dan ook geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijk zou zijn om in de toekomst beroep te kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten.

Ter staving van de bedreigingen door uw neef, verwijst u naar de geluidsfragmenten op de micro-usb stick. Vooreerst kan op geen enkele manier de authenticiteit van deze geluidsfragmenten achterhaald worden. Evenmin valt af te leiden wie de persoon die deze berichten insprak in werkelijkheid is en wat zijn bedoelingen waren. Wat er ook van zij, deze bewijsstukken kunnen uw verklaringen aangaande de mogelijke toegang tot bescherming in Griekenland geenszins versterken.

Tot slot geeft u aan dat u Griekenland verliet omdat uw echtgenoot in België verblijft. Het loutere feit dat u de echtgenote bent van een begunstigde van internationale bescherming in België, i.c. A. I. H. A. H. (...), heeft echter geenszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen. Hoewel u en uw echtgenoot volgens uw verklaringen nog steeds officieel getrouwd zijn, dient echter te worden vastgesteld dat er geen sprake is van een feitelijk gezinsleven tussen u beiden. Zo bleek bij uw aankomst in België dat uw man hertrouwd is met een Marokkaanse vrouw waarmee hij een kind heeft. Hij liet u via de politie van Luik weten dat u niet meer welkom bent en dat jullie relatie voorbij is. Tijdens uw verblijf in België heeft u uw man dan ook nooit gezien en hebben jullie slechts twee maal telefonisch contact gehad (CGVS, p. 6-7). Er bestaat bijgevolg geen enkele relatie meer tussen jullie. Dat u in België wilt verblijven ten einde bij uw echtgenoot te willen zijn, kan dus niet meer gelden.

Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie maar niet aantoont dat deze bescherming die u verleend werd niet langer actueel of niet toereikend zou zijn. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming neerlegt en die hierboven nog niet werden besproken, kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Uw Palestijnse documenten, i.c. de documenten aangaande uw studies, uw tewerkstellingsattesten, werkbadge, middelbare schooldiploma, UNRWA family registration card, geboorteakte, een Engelstalige geboorteakte, een attest van goed gedrag en zeden, uw huwelijksakte met een Engelstalige vertaling, drie opleidingscertificaten, de documenten die u aanvraag in het kader van de gezinsherenigingsprocedure en de kopieën van het uitstotingsattest van uw familie, een attest waarmee uw man zijn broer een volmacht verleend, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw man, de eerste pagina van uw Palestijns paspoort en de UNRWA family registration card van uw familie bevestigen uw identiteit en herkomst. Verder betreffen deze documenten uw leven en problemen in Gaza, elementen die geen onderwerp vormen van deze beslissing. Het Grieks registratiedocument bevestigt dat u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Uit de foto's op de micro usb-stick van een rekeninguittreksel van de eerste vrouw van uw man, L. A. H. (...), en van de eerste pagina van het paspoort van de zoon van uw man en L. (...), valt af te leiden dat zij de Oekraïense nationaliteit zouden hebben. Dit heeft echter geen uitstaans met uw relaas of asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden direct noch indirect mag worden teruggeleid naar de Gazastrook."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet

van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 48/9, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 1 en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel van dit middel zet verzoekster met betrekking tot haar beschermingsstatuut in Griekenland het volgende uiteen:

“Om toepassing te kunnen maken van artikel 57/6, §3, 3° van de Vreemdelingenwet moet het vooreerst vaststaan dat verzoeker effectief over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. Daarnaast moet deze status actueel nog steeds geldig zijn.

Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij zich louter op verzoekers verklaringen baseert om te besluiten dat verzoeker over een verblijfstitel in Griekenland beschikt.

Immers valt in het administratief dossier geen enkel stuk terug te vinden waaruit blijkt dat verzoeker effectief een internationaal beschermingsstatuut heeft verkregen in Griekenland. Verwerend partij voegde enkel een kopie van het 'Eurodac Search Result' (stuk 2). Echter valt hier op geen enkele manier af te leiden wat de actuele beschermingsstatus is van verzoekster.

Nergens uit het dossier blijkt dat verwerende partij garanties heeft gevraagd of gekregen aan de Griekse autoriteiten, noch werd enige andere informatie toegevoegd hieromtrent.

Gelet op de complexiteit van het Europese asielcontentieux kan onmogelijk van verzoekster worden verwacht dat zij zelf duidelijke en correcte informatie kan verschaffen over het eventuele beschermingsstatuut dat hij zou hebben verkregen. Uit het gehoorverslag blijkt bovendien duidelijk dat verzoekster zelf niet op de hoogte is van het type bescherming dat hij heeft gekregen. Het is dan ook onduidelijk of de verblijfsvergunning die verzoekster volgens haar verklaringen heeft verkregen wel degelijk een internationaal beschermingsstatuut uitmaakt.

In het verleden vernietigde uw Raad reeds verschillende beslissingen van verwerende partij omdat uit het administratief dossier niet duidelijk bleek of de internationale beschermingsstatus in de andere EU-lidstaat actueel nog geldig was (zie o.a. RvV nr. 207 327 van 30 juli 2018; RvV nr. 207 875 van 20 augustus 2018).

Deze redenering geldt a fortiori voor het bestaan van de internationale beschermingsstatus op zich.

Ondergeschikt, zelfs indien uw Raad van mening zou zijn dat verzoeksters verklaringen zouden volstaan om het bestaan van een internationale beschermingsstatus aan te nemen, dient verwerende partij nog te onderzoeken of deze status actueel nog steeds geldig is.

Verwerende partij deed echter niets van dit alles. Nochtans is zij hiertoe verplicht op basis van de samenwerkingsplicht, zoals vervat in artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet en artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn. Deze verplichting tot grondig onderzoek vloeit ook voort uit artikel 3 juncto 13 EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat deze artikelen de lidstaten ertoe verplichten een zo grondig mogelijk onderzoek te doen van de verschillende elementen die op een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM kunnen wijzen (zie o.a. EHRM 21 januari 2011, M.S.S. t. België en Griekenland, §§293 en 387).

Nu het niet vaststaat dat verzoekster effectief over een verblijfsvergunning in Griekenland beschikt, dan wel of deze actueel nog steeds geldig is, handelde verwerende partij dan ook hoogst onzorgvuldig en

flagrant in strijd met alle bovenvermelde wetsbepalingen door te oordelen dat hij zonder risico op refolement of schending van artikel 3 EVRM kan worden teruggeleid naar Griekenland.”

In een tweede onderdeel van het enig middel gaat verzoekster in op haar vermeend kwetsbaar profiel, waarmee de commissaris-generaal volgens haar op geen enkele manier rekening heeft gehouden.

In een derde middelonderdeel betwist verzoekster de stelling dat in haar hoofde geen sprake zou zijn van bijzondere procedurele noden.

In een vierde middelonderdeel argumenteert verzoekster dat zij in Griekenland reeds het slachtoffer werd van ernstig gender-gerelateerd geweld, dat objectieve landeninformatie aantoont dat seksueel geweld ten aanzien van vrouwelijke begunstigen van internationale bescherming veelvoorkomend is en dat de Griekse autoriteiten hier geen adequate bescherming tegen bieden.

In een vijfde middelonderdeel zet verzoekster ten slotte uitvoerig uiteen waarom de bescherming van de Griekse overheid in haar geval ontoereikend is.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- “3. ECRE, *Greek government disregards UNHCR reports of sexual violence in Greek island camps*, 23/02/2018, <https://www.ecre.org/greek-government-disregards-unhcr-reports-of-sexual-violence-in-greek-island-camps/>
4. HRW, *Misery for Women and Girls in Greece's Island Paradise*, 14/02/2018, <https://www.hrw.org/news/2018/02/14/misery-women-and-girls-greeces-island-paradise>
5. HRW, *Greece: Dire Risks for Women Asylum Seekers*, 15/12/2017, <https://www.hrw.org/news/2017/12/15/greece-dire-risks-women-asylum-seekers>
6. Council of Europe, *Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018*, 6 november 2018, <https://reliefweb.int/report/greece/report-commissioner-humanrights-council-europe-dunja-mijatovi-following-her-visit>
7. World Organisation Against Torture, *Refugee Rights Europe, e.a., No end in sight. The mistreatment of asylum seekers in Greece*, 21 augustus 2019, https://refugee-rights.eu/wp-content/uploads/2019/08/RRE_NoEndInSight.pdf
8. ASYLUM INFORMATION DATABASE, *Country Report: Greece - 2018 update, maart 2019*, beschikbaar op <https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>
9. REFUGEE SUPPORT AEGEAN en STIFTUNG PRO ASYL, *Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece. Rights and effective protection exist only on paper: the precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece*, 23 juni 2017, beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2017/06/2017-06-23-Legal-note-RSAbeneficiaries-of-international-protection-in-Greece-I.pdf>
10. Ourania KOTSIU e.a., *Impact of the Refugee Crisis on the Greek Healthcare System: A long road to Ithaca*, *Int J Environ Res Public Health* 15 augustus 2018, beschikbaar op <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6121252/>
11. REFUGEE SUPPORT AEGEAN en STIFTUNG PRO ASYL, *Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece - update*, 30 augustus 2018, beschikbaar op <https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/Recognized-Report-Update-Publication-ENG.pdf>
12. US Department of State, *Greece 2018 Human Rights report*, 26 maart 2019, <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2019/03/GREECE-2018-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf>”

2.2.2. Bij een aanvullende nota van 21 juli 2020 legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe stavingstukken neer:

- een medisch attest van 10 juli 2020 (stuk 1);
- voorschriften van 10 juli 2020 voor medicatie (stuk 2);
- het “*Country Report: Greece*” van AIDA van juni 2020, p. 204-223 (stuk 3);
- de briefing “*Tackling the coronavirus outbreak: Impact on asylum-seekers in the EU*” van het Europees Parlement van april 2020 (stuk 4);
- diverse krantenartikels over de impact van het coronavirus in Griekenland (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat beoordeeld kan worden of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van voormelde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster indiende niet-ontvankelijk is omdat (i) uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat zij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland en (ii) er geen feiten of elementen voorhanden zijn die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, op haar specifieke omstandigheden in de weg staan, waarbij rekening wordt gehouden met haar verklaringen dat zij in Griekenland het slachtoffer werd van een poging tot verkrachting en daaropvolgend een zelfmoordpoging ondernam, dat zij in Griekenland geen werk vond dat strookte met haar universitair diploma, dat zij Griekenland verliet om haar echtgenoot in België te vervoegen en dat zij door haar familie wordt bedreigd nadat die te weten kwam dat zij in België niet meer samen is met haar echtgenoot, evenals met haar bijzondere kwetsbaarheid omwille van haar problematische mentale gezondheidstoestand. Deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.2. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

“(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

“(…)”

In de parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt nog het volgende gesteld:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming

niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

In casu verklaart de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op grond van voormeld artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal stelt vast dat uit de elementen die voorhanden zijn in verzoeksters administratief dossier en haar verklaringen blijkt dat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, en dat zij deze vaststelling niet betwist.

In het eerste onderdeel van het enig middel voert verzoekster aan dat uit de bewoordingen van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal zich louter op haar verklaringen baseert om te besluiten dat zij over een “*verblijfstitel*” in Griekenland beschikt. Verzoekster wijst erop dat in het administratief dossier geen enkel stuk terug te vinden is waaruit blijkt dat zij effectief een internationaal beschermingsstatuut heeft verkregen in Griekenland. Uit de gevoegde kopie van het ‘Eurodac Search Result’ (stukkenbundel verzoekster, stuk 2) kan op geen enkele manier worden afgeleid wat haar actuele beschermingsstatus is, aldus verzoekster.

De Raad onderstreept dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Zulk een onderscheid vindt immers weerklank in het vigerende EU-acquis, waar richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 van deze richtlijn de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden ingetrokken of beëindigd kan worden (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De vraag die *in casu* aan de orde is, is of verzoekster heden over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland en of zij zich, in voorkomend geval, nog kan beroepen op de bescherming die haar werd toegekend.

De Raad stelt samen met verzoekster vast dat, niettegenstaande zij zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) heeft verklaard dat zij in Griekenland een internationale beschermingsstatus heeft bekomen op 18 september 2019 (adm. doss., stuk 5, verklaring DVZ, nr. 22, en stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), het administratief dossier geen enkel document bevat waaruit blijkt dat verzoekster daadwerkelijk internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit het document “*Eurodac Search Result*” en de bijgevoegde inlichtingen vervat in een nota van het CGVS van 8 januari 2020, beide aanwezig in het administratief dossier (stuk 7, map met ‘landeninformatie’), kan weliswaar blijken dat verzoekster een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland, doch niet dat deze procedure afgesloten werd met de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Hoewel volgens de voormelde nota voor aanvragen vanaf 12 november 2019 wordt verwezen naar een “*bijlage 2*” en voor aanvragen ingediend voor 12 november 2019 wordt verwezen naar een “*bijlage 1*” en het verzoek om internationale bescherming van verzoekster is ingediend op 25 november 2019, stelt de Raad vast dat het document “*Eurodac Search Result*” dat zich in het administratief dossier bevindt overeenstemt met de “*bijlage 1*” uit voormelde nota. Blijkens deze nota wordt er in het Eurodac-systeem een “*M*” van “*Marked*” ingebracht in de rechterkolom getiteld “*Mark status*” indien betrokkene een status heeft gekregen in de lidstaat waarvan de landencode gevolgd wordt door het cijfer “*1*”. In het zoekresultaat met betrekking tot verzoekster staat een cijfer “*1*” achter de landencode van Griekenland

maar is de kolom "*Mark status*" blanco gelaten. Indien er niets staat in de kolom "*Mark status*" kan de betrokkene volgens deze nota nog in de procedure zitten. Ofwel werd er nog geen status verleend, ofwel zijn de gegevens nog niet bijgewerkt. Waar gelet op de datum van de opzoeking, met name 20 november 2019, rekening dient te worden gehouden met de mogelijkheid dat de gegevens nog niet waren bijgewerkt, kan uit dit document hoe dan ook niet blijken dat verzoekster in Griekenland daadwerkelijk een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend, laat staan dat zij zich thans nog op deze bescherming kan beroepen. Het administratief dossier bevat geen andere stukken die hierover klaarheid kunnen scheppen.

De Raad besluit dat, daargelaten verzoeksters verklaringen die in het verzoekschrift in twijfel worden getrokken, in het administratief dossier niet kan worden nagegaan of verzoekster in Griekenland een beschermingsstatus heeft bekomen, laat staan of deze status nog steeds geldig is, dan wel verlengd kan worden.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 februari 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN